

Suspus

— AliKemal · 05 Temmuz 2016

Gecenin ölgün sessizliđi çökünce cana
/korku oluşur,
bir ömür gibi kendini tüketirdi zaman.
Gidilecek yönü belirlemek için,
günün sonuna yaklaştıkça
ve gölgeler uzadıkça ruhlar daralırken.
kanatlarında göçmen kuşların yorgunluğuyla,
gizlerdi umutları yüreklerden endişeler.
Derman dilerdi dizlerine hayalsiz yolcular
ve sanrı hayalcileri,
arsız sümbül otlarıydı bahçelerinde.
Dilinin zehirinde sancıyordu cehalet
ve hala bildiklerini sanıyorlardı
bilmediklerini...

Bir kambur gibi sırtımdan atamadığım
yoğun bir tasanın abis karanlığıydı
ruhuma ilenmiş kasavet.
Uçuramıyorlardı barışçıl kuşlarını
ve zeytin dallarında kuruyordu kanları,
silah tetiklerine bastıkça parmakları...
Şerefsiz bir ihanetten doğdu gecenin ölgün sessizliği;
meyus ve suspus.